

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0188 van 12 september 2012
in de zaak 1112/0444/SA/3/0402

In zake: het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente LAAKDAL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Anneleen WYNANTS
kantoor houdende te 2440 Geel, Diestseweg 155
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:* de heer [REDACTED],

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Matthias VALKENIERS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan van Rijswijklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 14 juli 2011 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een rijpiste en stallingen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomen partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juni 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anneleen WYNANTS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Matthias VALKENIERS die verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 19 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 28 maart 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 13 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een rijpiste en stallingen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 mei 2011 tot en met 29 juni 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 20 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 21 juni 2011 een ongunstig advies uit omdat zij over onvoldoende gegevens beschikt om een voldoende onderbouwd en gemotiveerd advies te verlenen.

De verzoekende partij weigert op 14 juli 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij, op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Functionele inpasbaarheid

Op de perceelsgrens loopt een open gracht en een voetweg (1m breed). De meeste aangrenzende percelen zijn onbebouwd. Het perceel is 62,35 m breed langs de straat.

Het gebouw wordt opgetrokken in materialen identiek aan de vergunde woning d.d. 2010/00213, en kan zo hiermee aansluiten. Bedoeling is zo een uniform straatbeeld te bekomen en door de stal achter de woning te plaatsen, zoveel mogelijk landschapszichten te vrijwaren.

De aanvraag is inpasbaar in de onmiddellijke omgeving en schaadt de ruimtelijke draagkracht niet.

Mobiliteitsimpact

Niet relevant.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Er is voldoende open ruimte beschikbaar.

Visueel vormelijke elementen

De opdrachtgever wil stallen bouwen voor een paardenfokkerij (hoofdberoep), met een capaciteit van 48 paarden, op percelen waar in het verleden reeds paardenstallen stonden.

De oude stallen en hoeve zijn reeds gesloopt volgens de vergunning afgeleverd op 14/10/2010. Op de plaats waar de oude hoeve stond is nu een ééngezinswoning in opbouw.

Er wordt nu een aanvraag gedaan voor een paardenfokkerij met alle nodige voorzieningen, zoals stallen, buitenpisten, stapmolen, mestopslag en bijhorende erfverharding.

De aanvrager heeft momenteel 42 paarden in eigendom en benut ongeveer 12 hectaren landbouwgronden, deels in eigendom en deels in pacht.

Het is de bedoeling paarden te fokken en af te richten specifiek voor de aanwending in de hypotherapie. Binnen het bedrijf is familiale opvolging voorzien.

Op 22 februari 2011 werd hieromtrent voorbereidend een driepartijenoverleg gevoerd te Antwerpen.

De fokkerij wordt ingeplant zo dicht mogelijk tegen de achter- en linkerperceelsgrens. Onderhavig aan de 45°-regel, op 5m van de voetweg (in overleg met de gemeente en

R&E). De stal staat 29,32 m van de voorgevelbouwlijn, en op 32,88m uit de as van de weg.

De fokkerij heeft een totale breedte van 30 m en een diepte van 48 m. Door een dakoversteek links meet het dak 31 m in de breedte. De nokhoogte is 9,08m. De stal heeft een schuin dak met een helling van 15°.

Omtrent de stallen wordt een verharding aangelegd in waterdoorlatende materialen die zal afwateren op eigen terrein. De breedte van de verharding is 8,50m breed, wat manoeuvreren met landbouwvoertuigen mogelijk maakt.

Voor het goed functioneren van de fokkerij, wordt er een mestopslag voorzien van 213 m², in een betonnen kuip op 8,50m achter de achtergevel van de stallen. Rechts naast de stallen wordt de buitenpiste van 800 m² ingeplant, en achter de piste wordt een overdekte stapmolen voorzien van 314 m². Buitenpiste en stapmolen worden afgebakend met een omheining (hoogte 1,40m), identiek aan de omheining van het perceel zelf.

De fokkerij zal opgetrokken worden in een rode genuanceerde gevelsteen en houten bekleding, identiek aan de vergunde woning. Om licht te trekken in de stallen worden voor- en achtergevels deels in polycarbonaatplaten uitgevoerd. Het dak wordt bekleed met zwarte geïsoleerde golfplaten en heeft 3 lichtstraten.

Het advies van de afdeling Land is ongunstig.

Cultuurhistorische aspecten

Niet relevant

Het bodemreliëf

Het terreinprofiel wordt opgehoogd. De ophoging varieert tussen 1,23m en 1,68m.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanvraag vormt geen hinder.

Gelet op het ongunstig advies van het departement Landbouw en Visserij wordt de aanvraag rechtstreeks geweigerd.

...

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 23 augustus 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verzoekende partij brengt in het kader van het administratief beroep van de tussenkomende partij op 20 oktober 2011 een bijkomend, ongunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 27 oktober 2011 een tweede, ongunstig advies uit, dat als volgt luidt:

“... ”

Voorliggende aanvraag wordt beschouwd als een nieuwe inplanting en niet als een uitbreiding van een bestaande bedrijfssite. De woning die momenteel in opbouw is, werd aangevraagd als een zonevreemde woning en kan dus niet beschouwd worden als een gedesaffekteerde bedrijfszetel. Bovendien is het bijkomende gebouwenvolume meer dan een zesvoud van het volume dat momenteel in opbouw is. Omdat op de site geen (vergunde) bedrijfsgebouwen aanwezig zijn en slechts een zonevreemde woning, omdat de uitbreiding van het gebouwenvolume zodanig groot is en omdat het de opstart betreft van een volledig nieuwe bedrijfsactiviteit, kan deze site niet als een uitbreiding van een bestaande landbouwbedrijfssite aanvaard worden. De beoordeling gebeurt dus ook op

basis van de criteria voor nieuwe inplantingen' van landbouwbedrijven in het agrarisch gebied.

...

Gelet op het feit dat de aanvrager in feite reeds over de nodige paardenaccommodatie beschikt maar deze momenteel verhuurd aan derden, gelet op het feit dat het bijkomend gebouwenvolume meer dan een zesvoud is van het huidige gebouwenvolume (zonevreemde woning in opbouw), gelet op het feit dat de residentiële verblijfplaats van de aanvrager zich op een derde locatie bevindt en het niet duidelijk is of de aanvrager ook op de site te [REDACTED] zal verblijven, gelet op het feit dat er op de site te [REDACTED] verschillende verspreid gelegen paardenstallen aanwezig zijn die niet vergund zijn en bovendien een aanzienlijke totale oppervlakte hebben, gelet op het feit dat er een pachtcontract werd aangeleverd terwijl volgens de pachtwet paardenhouders geen pacht kunnen aangaan, gelet op het feit dat de paarden op verspreide en (voor onze afdeling) ongekende locaties worden gehuisvest, gelet op de geïsoleerde ligging van de site en het feit dat de aanvraag de ruimtelijke draagkracht van de omgeving overschrijdt, gelet op het feit dat de aanvrager geen ervaring of opleiding in paarden fokken, opfokken en/of africhten kan aantonen, gelet op het feit dat de aanvrager verkeerdelijk aangaf landbouwer in hoofdberoep te zijn, gelet op het feit dat de aanvrager recent 22 veulens aankocht en niet de intentie laat blijken om veulens zelf te fokken, gelet op het feit dat de nodige accommodatie voor het fokken, opfokken en/of africhten van veulens op een derde locatie reeds aanwezig was maar de aanvrager ervoor koos om deze locatie te verhuren en gelet op het feit dat de bijgevoegde plannen niet beantwoorden aan de gebruikelijke inrichting van een fokkerij 0 een opfokstal, kan de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling niet concluderen dat voorliggende aanvraag zal worden aangewend binnen een zuivere agrarische beroepsactiviteit. De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling blijft bijgevolg bij het ongunstige advies dat werd verstrekt op 21/06/2011.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 november 2011 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft is midden in het landschappelijk waardevol agrarische gebied gelegen. Het betreft hier een vrij gaaf en open gebied met her en der een zeer kleinschalig landbouwbedrijf. In de onmiddellijke omgeving (meer bepaalde de direct aansluitende percelen) komen zelfs geen andere gebouwen/stallen/woningen voor met uitzondering van de zonevreemde woning vooraan het perceel dat momenteel in opbouw is. Het gebied wordt gekenmerkt door haar vergezichten die 360° rondom rond niet gestoord worden door gebouwen.

Enkel kleine landschappelijk elementen bepalen de vergezichten in dit landschap. Verderop in het gebied stroomt de beek de Kleine Laak.

Voorliggende aanvraag zal door haar grootschaligheid deze landschappelijk waardevolle omgeving drastisch verstoren. De nieuwe stallen zijn vreemd in deze omgeving en kunnen op deze locatie vanuit ruimtelijk oogpunt niet verantwoord worden. De stal heeft een hoogte van 9m en is 48m lang. Samen met haar buitenpiste en stapmolen doorbreekt het dit open landschap volledig. Zelfs het voorzien van een groenbuffer is hier geen stedenbouwkundige aanvaardbare oplossing, omdat juist de

openheid van dit gebied van belang is. Gelet op het landschappelijke waardevolle karakter is het belangrijk dat de schoonheid van het landschap zoveel mogelijk bewaard wordt. De voorliggende aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking komen.

In ondergeschikte orde is de huidige ontsluitingsweg tot het perceel onvoldoende geschikt om dergelijke activiteiten te voorzien. Zoals te zien is op bijgevoegde foto's gaat het hier om een onverharde smalle weg die slechts toegang verleent tot twee zonevreemde woningen. Ook de gemeente haalt aan dat de weg zich in slechte staat bevindt en niet aangepast is om dergelijke activiteiten op te vangen. Andere paardenbedrijven in de omgeving zijn gelegen aan een bredere weg en hebben een meer optimale ontsluiting.

...

Na de hoorzitting van 22 november 2011, beslist de verwerende partij om het beroep te verdagen om de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar toe te laten een aanvullend verslag betreffende de door de tussenkomende partij gevolgde opleidingen op te stellen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

In de hoorzitting werd een schrijven bijgebracht van het Nationaal Agrarisch Centrum vzw. Hierin meldt de coördinator van dit centrum dat [REDACTED] is ingeschreven voor de cursus ‘algemene startersopleiding type A in land- en tuinbouw’. Hierna dient de opleiding type B en een stage gedaan te worden waarna het installatieattest in land- en tuinbouw kan bemachtigd worden.

Los van de gevolgde opleiding is de gekozen locatie uiterst ongeschikt om een dergelijke activiteit te beoefenen. Deze landschappelijke waardevolle omgeving met haar open landschap zal drastisch verstoord worden.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking komen.

...”

De verwerende partij beslist op 1 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, onder de voorwaarde van het aanleggen van een groenscherm van drie meter. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag betreft volgens de motivatienota van de vergunningsaanvrager de bouw van een paardenfokkerij. Met betrekking tot het ongunstig advies van het departement Landbouw en Visserij: het betreft wel degelijk een activiteit voor onder andere paardenfokkerij bestemd voor hydrotherapie (dat niet op dit terrein gebeurt), waardoor de legaliteit wel OK is. Een paardenfokkerij is een landbouwactiviteit.

De aanvrager volgt de cursus bij het Nationaal Agrarisch Centrum vzw (leidt tot installatietest in land- en tuinbouw).

Deputatie is van oordeel dat de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft de bouw van een paardenfokkerij met bijhorende piste en stapmolen. Voor het betrokken gebied geldt de overdruk 'landschappelijk waardevol' zodat de inplanting van het geheel eveneens dient getoetst te worden aan de verenigbaarheid met de schoonheidswaarde van het landschap.

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, is midden in het landschappelijk waardevol agrarische gebied gelegen. Het betreft een vrij gaaf en open gebied met her en der een zeer kleinschalig landbouwbedrijf.

Op de voorziene locatie gaat het over een gedesffecteerde bedrijfszetel waar reeds een vergunning werd verleend voor de bouw van een nieuwe woning ter vervanging van de bestaande woning. Deze woning wordt vooraan op het perceel opgericht. De overige gebouwen werden afgebroken conform de vergunning van 2002.

Met betrekking tot de landschappelijke impact stelt ANB dat de impact op de ecologische en landschappelijke waarden klein is, mits een groenbuffer van 3 meter wordt aangelegd. Dit wordt dan ook als voorwaarde in de vergunning opgelegd.

De aanvraag is beperkt tot de strikt noodzakelijke gebouwen. Er wordt een buitenpiste in zand aangelegd die noodzakelijk is voor de africhting en opleiding van de paarden. Er werd een erfbeplantingsplan opgemaakt door de provinciale landbouwdienst.

De aanvrager heeft voldoende weiland in eigendom voor de 38 paarden.

De toegangsweg is geasfalteerd en voldoende uitgerust om de activiteit hier te verantwoorden.

De deputatie is van oordeel dat de voorliggende aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening voor vergunning in aanmerking kan komen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomen partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomen partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke

tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het inplanen van een gigantisch complex in ongeschonden open landschap, zal dit landschap onherroepelijk beschadigen. Het nadeel is dan ook moeilijk te herstellen.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

Overeenkomstig artikel 2 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 beogen de gemeenten om op lokaal niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig art. 41 van de Grondwet zijn ze bevoegd voor aangelegenheden van gemeentelijk belang voor de verwezenlijking waarvan ze alle initiatieven kunnen nemen.

De betreden beslissing, die zonder enige motivering een stedenbouwkundige vergunning toestaat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied maakt de uitoefening van de overheidstaak onmogelijk, doordat zij de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied in het gedrang brengt door de manifeste en onherstelbare aantasting van het ongeschonden, open en zeer waardevol landschap.

Bovendien brengt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van de gemeentelijke diensten ernstig in het gedrang en kan verzoekster haar taken als overheid niet meer uitoefenen, doordat deze tenuitvoerlegging een onmiddellijke en onherstelbare aantasting van het zeer waardevolle landschap zal betekenen. Door deze aantasting is het nastreven van de duurzame ontwikkeling (hetgeen de taak van verzoekster is conform het gemeentedecreet), op de plaats van de geplande constructies definitief onmogelijk. Het nadeel is dan ook persoonlijk in hoofde van verzoekster.

Er is dus wel degelijk sprake van een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel.

...”

2.

De tussenkomende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij, door enkel te stellen dat het inplanen van een “gigantisch complex” in “ongeschonden” open landschap het landschap onherstelbaar zal beschadigen, zich beperkt tot uiterst vage en nietszeggende algemeenheden.

De tussenkomende partij meent dat de verzoekende partij niet op een voldoende en concrete wijze aangeeft voor welke overheidstaken en/of bestuursopdrachten zij in de uitvoering ervan verhinderd zou worden ten gevolgen van het bestreden besluit, laat staan hoe zij hierin zou verhinderd worden.

De tussenkomende partij wijst er ook op dat het feit dat een gemeentelijke overheid in het raam van het gemeentedecreet zekere taken dient te behartigen om het welzijn van haar burgers te garanderen en te zorgen voor een duurzame ontwikkeling, op zich niet betekent dat een stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt. De tussenkomende partij verwijt tot slot de verzoekende partij een eigen gunstige beoordeling van de vergunningsaanvraag gemaakt te hebben.

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van het door de verzoekende partij geschetste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij heeft nagelaten om op een voldoende concrete en precieze wijze aan te geven in welke mate de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten door de bestreden beslissing, die een administratieve handeling met een individuele strekking is, wordt verhinderd, dan wel in ernstige mate wordt bemoeilijkt. Evenmin toont de verzoekende partij voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen.

De verzoekende partij kan er zich niet kennelijk zonder meer toe beperken te stellen dat de bestreden beslissing de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied in het gedrang brengt omdat ze een aantasting van het open landschap tot gevolg zal hebben, zonder tevens aan te geven wat precies moet worden begrepen onder 'duurzame ontwikkeling' en in welke zin het beleid van de verzoekende partij, waarover evenmin concrete gegevens worden verstrekt, in dit verband zal worden gehinderd of onmogelijk zal worden gemaakt.

De Raad wordt niet verondersteld, ook niet ambtshalve, om het volledige verzoekschrift en het administratieve dossier op dit punt uit te pluizen ten einde in voorkomend geval het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij vast te stellen.

Dit alles staat nog los van de vaststelling dat de verzoekende partij, in zoverre het aangevoerde nadeel al zou getuigen van de voor de schorsing vereiste ernst, evenmin aantoont dat vermeld nadeel tevens moeilijk te herstellen is. Een loutere verwijzing naar de omvang van de vergunde werken kan gelet op de hoedanigheid van de verzoekende partij geenszins volstaan. Een verwijzing naar de doorlooptijd van een procedure voor de Raad kan in dit verband evenmin dienstig worden aangewend.

3.

In zoverre de verzoekende partij tot slot aanhaalt dat de bestreden beslissing geen motivering bevat met betrekking tot de vraag of het aangevraagde verenigbaar is met de bestemming van het gebied, namelijk landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en hiermee alludeert op haar middelen, wenst de Raad op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij het niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0444/SA/4/0402.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER